

PILEGRIMSSANG MOT ÅR 2000

Svøp kappen din om skuldrene og ta din vandringsstav,
så søker vi de gamle, glemte stier
som hvisker mellom steiner, under kratt og lyng og lav,
og kanskje kan vi høre hva de sier:

Vi skaptet til å søke, vi fødtes til å gå,
mot mål som vi kan ane, men aldri helt forstå,
og stien må vi alle gå alene.

Vårt sekel er snart omme, og barnet ser vårt tegn:
en blomst av ild som vokser inn i himlen.
Det lukter røyk av vinden og det smaker jern av regn
mens våre skip har kurs mot stjernevrmlen.

Vi mente vi var herskere og herrer på vår jord.
En slekt skal følge oss og tyde våre spor.
Og stien må de alle gå alene.

Men ennå lever drømmen om et fjernt og hellig sted
langt bakom svarte berg og svidde sletter
der hjertet kan få visdom og hver sjel finne fred
og lønn for våre hvileløse netter.

Nå dages det i dalen, det tindrer over tind,
det går en pilegrimssti gjennom hvert menneskesinn,
og stien må vi alle gå alene.

Erik Bye